

Magyar zene a Saar partján

Liszt vezényel

A. Theuerkauf karikatúrája

A magyar gregoriántól a csárdásig, a néptánctól a száztagú cigányzenekarig: az idei június-júliusban megrendezett „Saarlandi Zenei Fesztivál” ötven koncertje Magyarország zenei kultúráját, sok évszázados zenei hagyományait és mai zenei életét mutatta be. A „Musica Hungarica” programja Dohnányi Ernőtől Bartók Bélán át a kortárs magyar zeneszerzők, így Ligeti György és Kurtág György műveiig ívelt.

A rendezvénysorozat súlypontját Liszt Ferenc munkássága alkotta, akinek ezúttal nemcsak a népszerű műveit hallhatta a közönség: *először csendült fel itt nemrég felfedezett harmadik zongoraversenye*. A fesztiválon a legrangosabb magyar zenekarok és előadóegyüttesek vendégszerepeltek, egyebek között a Budapesti Fesztiválzenekar és a Schola Hungarica.

A bonni **Deutschland**

1997/4 számából

A Kárpát-medence hegedűvirtuóza

A pesti Vörösmarty téren rendezett „Város-Tér-Kép” fesztiválon augusztus 8-án éjjel mutatták be Grunwalsky Ferenc és Jancsó Miklós 43 perces, fekete-fehér portréfilmjét Lajkó Félixről, napjaink egyik legeredetibb hegedűvirtuózáról.

Grunwalsky és Jancsó másfél éve Báron György filmesztéta felkérésére újra együtt dolgozott a film születésének századik évfordulójára készült „Az én XX. századom” című filmtörténeti sorozaton, s a közös munka olyan közel hozta őket egymáshoz, hogy úgy döntöttek, újabb „csapatmunkára” vállalkoznak.

A „Játssz, Félix, játssz” elkészítésekor a kamerát ugyan a legkiválóbb hazai operatőrök egyikeként jegyzett Grunwalsky kezelte, s a vágás jogát Jancsó tartotta fenn magának, mégis mindketten úgy vélik, az alkotói feladatok nem választhatók el élesen. A mű – amely Jancsó Miklós meghatározása szerint nem szokványos dokumentumfilm, hanem egyszerűen: *film* – magya-

ráló szöveg vagy interjúk nélkül, pusztán a zene és a képek segítségével rajzolja meg az *alig húszesztendő*s szabadkai zenész portréját, mutatja be művészetét a nézőnek.

A két filmes azért választotta ezt a módszert, mert egészen rendkívülinek tartják, ahogyan Lajkó Félix teljes valójában megéli a zenét. Lajkó eredetiségének, beskatulyázhatatlanságának legfontosabb jellemzője pedig a két rendező szerint az, hogy *művészetében irányzatoktól, divatoktól teljesen függetlenül egyesülnek a Kárpát-medence népei zenei kultúrájának hagyományos stílusjegyei* – s elementáris, vibráló tehetségének köszönhetően ez az örökség megújulva kell életre a vonó alatt.

Baló Péter

A **MAGYAR HÍRLAP**
1997. augusztus 8-i számából